

וְהַמְשִׁכִּים יִזְהָרוּ בְּזֹהַר הַרְקִיעַ (דניאל יב)

ספר הזוהר הקדוש לשון הקודש על התורה

פתח אליהו
שערי המצות
שערי רפואה
צדקה
גמילות חסדים
יראת שמים
כבוד שמים
מעלת השלום
עבודת ה'
בישראל
טהרת הבית
ניסוי ראש לאישה / ניסוי
מצוות פרו ורבו
בבית
נשים צדקניות
תינוקות של בית רבן
בן מזכה אב
עין הרע
ייסורים
בינ"ס - מורא מקדש מעט

סודות הבריאה
בריאת העולם
בריאת האדם
שכר העוסק בתורה
השיבת לימוד תורה מילה
מעלת החזקת תורה
אהבת הקב"ה את ישראל
הודיה לבורא עולם
אהבת ה'
יציאת מצרים
מעמד הר סיני
בית המקדש
ארץ ישראל
ירושלים עיר הקודש
גלות/גאולת ישראל
צדיקים
שמירת שבת
ברית מילה
שמירת ברית קודש
מצוות תפילין
מצוות ציצית
מצוות מזוזה
שערי תשובה
תיקון המידות
יצר הרע
שערי תפילה
מעלת פיתום הקטורת
קריאת שמע
מעלת הקדיש
מעלת עניית אמן
ברכת כהנים
קריה שמה
ברכות השחר
תיקון הצות
הבדלה מוצ"ש
פירוש הלומות
שלוש רגלים
ראש השנה / יום כיפור
מצוות שילוח הקן

להסתכל בסודות העליונים

בית דין של מעלה
גן עדן - גיהנום
אחיות הימים - ימות המשיח
תחיית המתים
האדם הראשון
גן והמבורל
משה רבינו
אברהם יצחק ויעקב
שלמה/רוד המלך
אהרון הכהן
שמואל הנביא
יוסף הצדיק
יונה הנביא
שרה רבקה רחל ולאה
חנה הנביאה
ברכות הנהנין
נטילת ידיים
סעודה וברכת המזון
דברי תורה על השולחן
מאכלות אסורות

ליקוטים לפי נושאים

עם

תמונות מאירות עיניים

פיוטים ותפילות

אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה שזיכני ברוב רחמיו ובגודל חסדיו לעסוק בדברי תורה. אשא תפילה ליושב במרומים, מלך יחיד אל חי העולמים: בעזרת השם יתברך שמו, בשם יהוה נעשה ונצליח, עזרי מעם יהוה עושה שמים וארץ, יהי רצון מלפניך השם הגדול אהיה אשר אהיה, שתרחם עלינו ותעשה בקשתנו: שתשלח שליחים נאמנים לקרב יהודים הרחוקים לעבודתך יתברך, ועם ישראל יזכו לאמונה תשובה רפואה וגאולה שלימה, אמן. ונהיה משובחים ומהודרים כ**אתרוג**. ויתקיים בנו הפסוק: 'ישראל (בני) אשר בך אתפאר'.

האתרוג נמשל ללבו של האדם,

יש בו טעם ויש בו ריח -

כך ישראל יש בהם תורה

ויש בהם מעשים טובים.

יהי רצון ויהיו דברים אלה לנחת רוח לפני אבינו שבשמים, ונזכה שלא ימוש ספר התורה מפינו ומפי זרענו וזרע זרענו עד עולם, אמן סלה.

בחסדי ה' יתברך ויתעלה שמו סדרתיו וערכתיו: **שמואל מנצור**, ה'תשע"ז

שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לְמוֹ מְכֻשׁוֹל

בְּמִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל הָאָרֶץ

וְאַשְׁמְרָה תוֹרָתְךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד

אֲשֶׁר־י תְּמַיֵּי דָרְךָ הַהֹלְכִים בְּתוֹרַת יְהוָה

לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדַּשׁ בְּקִרְבִּי

בְּמָה אָשִׁיב לַיהוָה כָּל תַּגְּמוּלוֹתַי עָלַי

יָר לְרַגְלֵי דְבָרְךָ וְאוֹר לְנִתְיָבְתִּי

צְדִיק יְהוָה בְּכָל דְרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל מַעֲשָׂיו

וְיִהְיֶה נֶעֱמַ אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה

ר' אשית חקמה יראת יהוה שכל טוב לכל עשייתם תהלתו עמדת לעד

ניתן לקבל את הספר בטל' 0525848468 או בדוא"ל: shmuel74.mail@gmail.com

הספר הודפס להפצת תורה וקירוב לבבות בעם ישראל, ללא כוונת רווח.

לתשומת לב: התמונות נועדו לקירוב ולהמחשה בלבד!

הצטרפו היום לאלפי הלומדים בספר הזוהר הקדוש

"ועשית ככל אשר יורה"

מרן זצ"ל וגדולי ישראל פוסקים
לימוד הזוהר היומי

הסכמת גדולי ישראל

" עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל, שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הבנתו שאפילו הגירסה לבד מוסוגלת הרבה לטהרת הנפש וקידום הגאולה כידוע... ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מודלות הרע והכור הזה בחסד וברחמים רבים. כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי. בגין היבזרא דא יפקין מן גלותא. "

(מתוך קול קורא - כ' תמוז תשע"ב)

ז.ל. ב
ששה צדיק
ראש ישיבת מידת יוסף
בעיר ירושלים ק"ו

בנימו יוסף סמאלי
מיהו שטראל
ראש ישיבת המקומים ונוי שלום
בעיר ירושלים ק"ו

אריאל אבנר
מאיד מאווז
ראש כנסת ורחמים
בני ברק ת"י

שלמה ששה שטאר
ראש לוח זכב הראשי לישראל
הישיבה בית הרין רובי הגדול

אוריאל יוסף
רבי עובדיה יוסף
ראש מוסדות התורה בבני ברק וירושלים
ראש מוסדות חסידי חסידות

"הסכמת גדולי ישראל"

בעזרת ה' יתברך

כזוהר הרקיע

הוראת הרבי מליובאוויטש זי"ע:

"תעשה פלקטים

גדולים בכל

רחבי

ארץ ישראל,

על דעתי

שאני סובר

ומצווה לכולם

שילמדו ויהגו

בספר הזוהר!"

(הוראת הרבי זי"ע לראשל"צ
הרה"ג מרדכי אליהו זצוק"ל
בשנת תשמ"ד)

הרבי מליובאוויטש זי"ע

טעון גניזה

* דברי התעוררות לקריאה ולימוד בספר הזוהר וכן הסכמות נוספות בסוף הספר *

ברכה והסכמה :

בעהמח"ס: ארץ ישראל כ"ו חל', שמירת המצוות כהלכתן ח"ן חל', כשרות ושחיטה ג"ן חל', שמירת שבת ו"ח, מקוואות ח"ח, שמירת הברית י"ח, ספרי סת"ם כ"ב חל', קדושת ביהמ"ד י"ז חל', ש"כר ועונש ו"ח, רי"ח ספרים על הזוה"ק, ועוד.

קהל עטרת ישעי' האלמין · רחוב נחל לכיש 8/24 · רמת בית שמש – 054-8436784

ב"ה, ז' מר חשוון, ה'תשע"ז.

לכבוד האי גברא רבא ויקירא, ממצדיקי הרבים, זכותו לעד בשחקים, כבוד ידיד נפשי ר' שמואל מנצור שליט"א, שלומו לעד ישגה, רוב ברכות וכל טוב לעד סלה.

אחרי דרישת שלומכם הטוב בידידות ובאהבה רבה, הנני בא בשורות אלו על דבר בקשת מעלת כבוד תורתו לכתוב הסכמה על ליקוט מספר זוהר הקדוש שחיבר התנא האלוקי ר' שמעון בר יוחאי זי"ע ועכ"א, בלשון הקודש, היוצא עתה לאור עולם, והוא להביא ברכה אל בית של כל איש ישראל, כאשר ידוע שלא נכנסו גדולי ישראל לבית שאין שם זוהר הקדוש, ועתה יהיה לכל איש יהודי זוה"ק בביתו, וילמד ויהגה בו תמידין כסדרן. - והנה זכה כבודו שאין גומרין עליו את הלל בשבח העבודה הגדולה שהשקיע בספר שנים רבות למען זיכוי הרבים, עם תמונות יפות להמשיך את כל עם ישראל ובפרט צאן קדשים ילדים וילדות שיקראו ויבינו הכל אשר לכל, ואם רק יהודי אחד לומד זוהר הקדוש, כמה שכר יש לו, כל שכן וקל וחומר כבוד תורתו שמדפיס בחינם לזכות הרבים, בודאי שכל העולם עומד עליו, ואשריו ואשרי חלקו, ואין לשער גודל מתן שכרו בזה ובבא מן השמים. – ובספר הזה יוכל כל יהודי באשר הוא שם ללמוד ולהגות בדברי התנא האלוקי הרשב"י אשר ביקש, "בני שנו מידותי" (גיטין ס"ז.), ובזה תלויה כל הגאולה, וכאשר דבקים בתורתו של הרשב"י ממשיכים את נשמתו ממש לדורינו זה והרשב"י יושב ושונה כנגדו, (אור החמה). וְכַתֵּב הַפֶּסֶק מְלֻךְ בְּתִקּוֹן מ"ב: "כִּי לְמוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּגִירָסָא בְּעֻלְמָא בּוֹנָה עוֹלָמוֹת, וְכֹל שְׁפָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהִבִּין אֶפְלוּ פְרוּשׁ מְאֹמֵר אֶחָד, [שעל ידי ספרו יוכל להבין כל אחד ואחד בקלות] יַעֲשֶׂה בּוֹ תִקּוֹן לְמַעַלָּה בְּשַׁעַר אַחַת מֵהַ שְׁלֹשׁ יַעֲשֶׂה בְּלִמּוּד הַפֶּשֶׁט שְׁנָה תְּמִימָה, וּמִבְּטָח לּוֹ שֶׁהוּא בֶן עוֹלָם הֵבֵא מִבְּנֵי הַיְכָלָא דְּמִלְפָּא, וְיִהְיֶה מְרוֹאֵי פְּנֵי הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁבִים רֵאשׁוֹנָה בְּמִלְכוּתָא דְּרַקִּיעָא. וְאִין נַחַת רוּחַ לְהַשֵּׁם פְּעֻסָּק בְּנִשְׁמַת הַתּוֹרָה שֶׁהִיא הַחֲכָמָה הָאֲמִתִּית הַמְּקַבֵּלַת כִּי מִמֶּנָּה יוֹדֵעַ רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעִבְרָתוֹ וּמְצוּתוֹ...". ע"כ.

- ובזוהר (בראשית דף כ"ח ע"א) בלה"ק: אמר רבי אלעזר... ולכן משה לא מת, והוא נקרא אדם, ובגללו נאמר בגלות האחרונה **ולאדם לא מצא עזר, אלא כלם כנגדו**. וכן נאמר בעמוד האמצעי **ולאדם לא מצא עזר שיוציא שכינה מהגלות**. זהו שכתוב (שמות ב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש. ומשה הוא בדמותו ממש, שנאמר בו לא מצא עזר כנגדו. וביאר במק"מ: הרשב"י אומר, שהבינה של משה רבינו אינה זזה מן השכינה בגלות, ועל זה נאמר בגלות האחרונה, שהקדוש ברוך הוא לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עזר למשה בגלות, אלא כולם נחשבים כאלו הם כנגדו, לפי שאינם עוסקים בסודות התורה, לסייע לתיקון השכינה. ונאמר בו, ולאדם לא מצא עזר כנגדו, פירוש לא מצא הקדוש ברוך הוא מי שיעזור לו"א, להוציא את שכינתו מן הגלות.

- המקבל האלקי הצה"ק רבינו יעקב אבוחצירא זצוקלה"ה (גנזי המקלף, קפ"ה) אומר בשם הרשב"י: דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא נברא דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו. והמקובל מהר"י פתייה זי"ע בשם המהרר"י זי"ע (שער המצוות): ואם לא עשה פן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בדי בחינות של הפרד"ס הנזכר. עכ"ל, ועוד אמר, שבשעת הלוויה כאשר בוכים עליו, יתכן שכבר חזר לעולם הזה בגלגול, הש"י.

[א] ורבים השיב מעון - מי הוא היחסן הכי גדול בשמים? - המזכה את הרבים הוא ה"יחסן" הכי גדול בשמים: בספר "ישמח משה" על תנ"ך בהקדמה (קונטרס תהלה למשה דף יא ע"ב), וזה לשון קדשו: מבאר בזוהר תרומה דף קכ"ח ע"ב, שהוא זכאה בעי למרדף בתר חיבא וכו' בגין דיתחשב עליה כאלו הוא ברא ליה, ודאי איהו שבחא דיסתלק ביה יקרא דקודשא בריך הוא יתיר משבחא אחרא וכו', ועל דא קתיב באהרן ורבים השיב מעון, וקתיב ברייתיה היתה אתו החיים והשלום. וען שם בדף קכ"ט ע"א כמה הפליגו שם כמה גדולים זכות הצדיקים שמחזירים רשעים בתשובה. וכן שמעתי מאדמו"ח ז"ל, אשר ספר לו מוזל"ה, אך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראביטש, ושאל רש"י ז"ל [מאת] ר' איציקל, איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד מישירים מזלאתשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל. והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, אך שלומד תורה לשמה. ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל. ואמר לו עוד, שבנו הרב לסגף את עצמו בתעניתים וסגופים, וגם בזה לא נתקרה דעתו הקדושה. ואמר לו עוד, אשר הרבה בגמילות חסד וצדקה ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו. שוב אמר לו שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם, ובזה נחה ושיקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אתו כל הפמליא של מעלה, עד כאן. מובן, כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו, ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו יוכל לספר כזאת. עכ"ל. ורק ע"י לימוד הזוהר זוכים כל ישראל ללמוד תורה לשמה, ולעשות תשובה מאהבה, כידוע.

- וז"ל: מהר"ח פלאגי זי"ע: (נפש חיים מע' ז') הט אזניך ושמע כי נודעה יד השם אל עבדיו דחיבור הזוה"ק לא נתגלה לראשונים... כי אם ואמר אל דור האחרון שם יתנו קריאה נאמנה הנהו זהרהורי דבזכות זאת ויצמח פורקניה ויקרב משיחיה... ומה שכתוב בזוה"ק ר"מ נשא קכ"ד: והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע, בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, זוהר דאימא עילאה תשובה, ואילן לא נסינן בגין דעתידין ישראל למטעם באילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון "ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר", עכ"ל, ראה גם ראה כי בחינת ספר הזוהר הוא בבניה... איזה מקום בניה, והוא כי חמישים שנים זה יובל, הינם חמישים שערי בניה, וזה אומרו וקראתם דרוור בארץ, וקראתם דייקא אשר תקראו אותם בספר הזוהר והתיקונים, ובזכותא תליא מילתא דעיי"ז דרוור בארץ לכל יושביה, עכ"ל.

ונזכה על ידי לימוד הזוהר הקדוש שיקוים בנו "בנה ביתך כבתחלה וכוון מקדשך על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב כהנים לעבודתם ולוים לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלינו, ככתוב בתורתך, שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני ה' אלקיך במקום אשר יבחר". וכמבואר בזוהר שמות (פרשת בא דף ל"ח ע"א): מאן יכיל למפתח תרעין דקרתא קדישא, ומאן יכיל לאתקנא דרגין דשורי, דא רבי שמעון בן יוחאי, דאיהו פתח תרעין דרזי דחכמתא, ואיהו אתקין דרגין עלאין, וכתיב (שמות לה) "יראה כל זכורך את פני האדון ה'". מאן "פני האדון ה'", דא רבי שמעון בן יוחאי, דמאן דאיהו דכורא מן דכרניא, בעי לאתחזאה קמיה. הביאור בזה: מי יכול לפתח את שערי העיר הקדושה, ומי יכול להתקין את המדרגות של החומות? זה רבי שמעון בן יוחאי, שהוא פותח שערים של סודות החכמה והוא מתקן דרגות עליונות. וכתוב (דברים טז) "יראה כל זכורך את פני האדון ה'". מי זה "פני האדון ה'"? זה רבי שמעון בן יוחאי, שמי שהוא זכר מן הזכרים צריך להראות לפניו.

- ובזוהר פרשת נשא (דף קמ"ה ע"א בסוף האדרא קדישא רבא): ואנת הוא רבי שמעון, שביעאה דשיתא, תהא מתעטר ומתקדש יתיר מכלא. ותלת עדונין דמשתכחין בשביעאה, זמינין חברייה אלין צדיקייא לאתעדנא בגינך לעלמא דאתי. וכתיב (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכובד. מאן הוא קדוש ה'. דא רבי שמעון בן יוחאי, דאקרי מכובד בעלמא דין, ובעלמא דאתי. [ועיי"ע בעל הטורים (ויקרא פרק ו פסוק א') צו את. ס"ת תורה, וכו' ועיין אור החיים הקדוש (ויקרא פרק ז פסוק לו), עיי"ש].

ואין לנו כוח בירור ניצוצי הקדושה כמו כוח לימוד הזוה"ק, ומובא בשם האריז"ל, שגם הרשב"י ורבי אלעזר בנו היו בכלל עשרה הרוגי מלוכה, והראיה לזה שברח מפני הקיסר שרצה להורגו, והלך הוא ורבי אלעזר בנו להמערה, והיו צריכים הרשב"י ובנו לעשות התיקון במסירות נפשם להריגה כמו רבי עקיבא רבו של

רשב"י, ולהעביר הסיגים והקמשונים וחרולים מן השדה אשר ברכו ה'. ואמר הרשב"י "אני יכול למצוא דרך משובחת וטובה לברר ניצוצי הקדושה מתוך הקליפות ולהורדת השפע מהעולמות העליונים לעולמות התחתונים, הרבה יותר חזקה מאשר מסירות נפש גופנית להריגה על קידוש השם [של רבו רבי עקיבא], וזאת על ידי מסירת נפש בתכלית הגדולה ביותר לתורה הקדושה שאטרח מאוד מאוד על לימוד התורה עם פרישות מהבלי ותענוגי עוה"ז, ואגלה סודות התורה ככל האפשר, ואפרש לכולם תכלית הבריאה כולה, ואכנס בגנזי המלך העליון כבן שנכנס בגנזי אביו, ואגלה אורות העליונים, ועל ידי האור הגדול הזה אבריח החושך הגדול מן העולם, ואבטל כל הקליפות והדינים מן הקדושה". ועל ידי מסירת נפשו לסודות התורה, וכן על ידי גילוי סודות התורה זכה להכניע הקליפות ולבטל גזירות להמשיך לעולם חיים שלום וחירות... כי כל הכוח הגדול הזה צריך אותו דוקא לדור הזה האחרון דור של ביאת המשיח, (מהרצ"א מדינוב).

היות שאנו בימי הגאולה, על כן כל אחד מחויב לקבוע עתים לתורה בתורת הנגלה והנסתר, דהיינו ללמוד ספר הזהר הקדוש על פרשת השבוע משך חמש דקות בכל יום לכל הפחות, כמבואר בספר סור מרע ועשה טוב (דף ט"ז): וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חיובך לבורא כל עולמים, ובפרט בספר הזהר שהוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר. עד כאן לשונו.

וידוע שהזהר הוא מעולם האצילות, ובכתבי האריז"ל מבואר שיש עולם עשיה ועולם יצירה ועולם הבריאה ועולם אצילות, ומי שלומד זוהר הקדוש זוכה לעולם האצילות, וידוע שיש נפש רוח ונשמה, ומי שלומד רק נגלה הוא זוכה בנפש רוח ולא בנשמה ומי שלומד זוהר הקדוש זוכה לקבל נשמה מעולם אצילות, ולאחר מאה ועשרים זוכה לישב בעולם עליון מאד מאד ולקבל נשמה גבוהה, כמבואר ב"כסא מלך" תקון מ"ג, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפילו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

גם בתקון ל' כתב, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. ועונשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם אורך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כוחה לקרב הגאולה.

כאן המקום להאריך מכמה וכמה מקורות המחשיבים מאד את למוד ספר הזוהר דוקא בימינו, דור עקבתא דמשיחא, כן מובא בספר אור ישירים מירא דכיא שכתב: קודם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם. העצה לזה להזהר בשלשה דברים הללו, **האחד לאמר בכל יום זוהר אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זוהר מסוגלת לטהרת הלב.** ומוסיף לבאר במקדש מלך לתקוני זוהר, שכל העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמו שכתוב: כאלו פדאני אני ובני מן הגלות כו'. כי כך גזר הבורא שלא יתגלה ויהיה גנוז עד סוף יומיא דבגינה יבוא דרור, כי סגולה זו בו ולא בזולתו.

בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו עניין זה, ציוה לרבי אבא לכתוב ספר הזוהר בדרך העלם להיותו מוצנע למשמרת עד דרא בתראה קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם כנזכר בפרשת ויחי (דף רי"ז), על דא כתיב: קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העומר מן כו' למשמרת, לאצנעותא, והבן זה מאד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות).

הנה מבאר בשל"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון, שהחבור מהזוהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זו תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגינה ושבתם איש אל אחזתו וכו', כדי שבזכותו יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאולה העתידה לא תהיה הגאולה עד שיזכו לתוספות הקדושה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה.

ולשון דגל מחנה אפרים פרשת שמיני: וזהו דרש דרש משה, היינו כשיתגלה (כי בכל דור ודור יש בחינת משה, ואיתא דרבי שמעון בן יוחאי היה בחינת משה), וידרוש מה שדרש כבר משה, היינו רבי שמעון בן יוחאי, ספר הזוהר, אז והנה שורף, הינו שיתבטלו כל הקליפות וממילא יהיה הגאולה שיבנה במהרה בימינו אמן סלה ועד. וגם על ידי החיבור ההוא יהיה בטול הקליפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד). הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחור ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

וידוע שכאשר לומדים זוהר הקדוש, נשמת הרשב"י הקדוש בא ונמצא בינינו כמו שכתב החסד לאברהם בשם רבי אברהם גלאנטי זי"ע, דבכל פעם שאנו אומרים באיזרא "איתעטר רבי שמעון", מיד מתעטר ובא ויושב בינינו, והצדיקים הגדולים היו זוכים ממש לראות זאת בעיניהם, אמנם, אנו לא זוכים לראות, אבל יודעים ומאמינים שכך הוא ממש. ואם יש לנו את הרשב"י אין לנו מה לדאוג כלל, כמו שידוע

הסיפור שכתוב בזה"ק שהמלאך הממונה נשלח להחריב את העולם והרשב"י עצר אותו בכוח קדושתו, אבל אין לנו לדאוג רק לעצמינו אלא אנו צריכים להתחשב בכל היהודים, ולזכות לכולם שילמדו בזה"ק כי הוא המגן האמיתי שיש לנו ומובטח לנו כי העוסק בזה"ק ובתורת האריז"ל, הקב"ה משתבח בו בפמליא שלו בכל יום, ודיוקנו נרשם למעלה בין אוהבי ואהובי המלך, ומכריזים לפניו "הוּו זְהִירִים בְּדִיוקְנָא דְפִלוּנִי" ואפילו הקב"ה גוזר גזירות יש לו רשות לבטלם. כאשר אנו רואים שעד כדי כך גדול ועצום כוחו של הלמוד בספר הזוהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקודש, להוסיף להם אומץ וכח וחוזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כוחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר. אודה ה' בקהל רב ובתוך רבים אהללנו שזכה כה"ר למהדורת פאר זו של ספר הזוהר בתרגום ללשון הקודש, כל אלה באותיות מאירות עיניים, בפיסוק ובניקוד מלא, ובתמונות יפות שמאיר את העינים, למען ירוץ הקורא בהם, וכדברי הזוהר הקדוש שהאותיות הן הגוף והנקודות הם הרוח - שמתנענעות אחריהן כחיילים אחר מלכיהם (זהר ח"א דף ט"ו ע"ב), וכמבואר בכתבי האריז"ל דהטעמים - נשמה, נקודות - רוח, והאותיות - גוף.

והמכתב מכתב אלוקים הוא חרות על הלוחות אל תקרי חרות אלא חרות, שכל העוסק בתורה נעשה בן חורין², וזכינו למתנת שמים בתרגום מעשה אומן, מועתק במדויק, מילה במילה מארמית ללשון הקודש, תוך שמירה מכל משמר על צורת הלשון המיוחדת של הזוהר הקדוש, כדי שגם בתרגומו ללשון הקודש יתלהב הקורא בו ויתעורר לעבודת ה"י יתברך, ליראה ולהאבה אותו.

ומי לנו גדול מהגאון הקדוש רבי חיים חזקיהו מדיני זי"ע, בעל ה"שדי חמד" (בהסכמתו לספר "זהר תורה") שסילק כל צד חשש מלתרגם את הזוהר ללשון הקודש, כדלהלן:

בעל ה"שדי חמד" מביא כי יש דעה ש"ספר הבהיר" הינו תרגום של הזוהר הקדוש, מארמית ללשון הקודש.

[ב] ובפרט לימוד הזוהר הקדוש שפציל מיצר הרע, כדכתב הגר"א זכרנו לברכה: העוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (פרוש הגר"א על משלי ה' י"ח). (ועין אור הזוהר השלם באריות מעוד גדולי הדורות שצוו על כך.)

פנימיות התורה הם חיים לנפש: פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהיא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגבר בהם. (אבן שלמה פרק ח' אות כ"ו). עקר הגאולה בלמוד הקבלה: הגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה. (אבן שלמה פרק י"א אות ג').

אם כי יש גם דיעה הפוכה שהזוהר הקדוש הוא תרגום של ספר הבהיר שהינו חיבור קדום מאד, אך ה"שדי חמד" נוקט לשון ראשון עיקר, וראיתו היא מכך שספר הבהיר אשר לשונו דחוקה, וזאת משום שלא רצה המעתיק לשנות מדברי הזוהר בלשון הארמית, ומוסיף וכותב הגאון הנ"ל, **שמכל מקום אין ספק כי היה קיים בזמן הרב הקדוש ר' חיים ויטאל ספר זה בלשון הקודש. שכן בפירושו על זה בראשית (דף ל"ה ע"ב) הזכיר רבי חיים דברים מן הזהר תוך ציון מקודם:** "זהר לשון הקדש".

כמו כן כמה גדולים¹ תירגמו חלקים ניכרים מן הזהר הקדוש ללשון הקודש והידוע והמיוחד הוא הגאון המקובל רבי ישכר בער בן רבי פתחיה מק"ק פראג - בעל הפירוש **"אמרי בינה"** על הזהר הקדוש, שחי בזמנו של ר' חיים ויטאל - אשר חיבר ספר מופלא, "מקור חכמה" בו תרגם מארמית ללשון הקודש כל אשר מצאה ידו בזהר הקדוש ביאורים על התורה בדרך הפשט, תוך שהוא מצמיד לכל פסוק ופסוק מן התורה, מקום מוצא דברי ביאור הכתוב ההוא בזוהר" - כלשונו כהקדמתו.

רבי ישכר בער בהקדמתו מגלה את הסיבה שהניעתו לשנות מהלשון המקורית של הזהר הקדוש ללשון הקודש, וזל"ק: "מאחר שאין תועלת בהבאת דבריו [של הזהר] בלשונו כהווייתו וצורתו... באשר שכל דברי לשון הזהר הם סתומים וחתומים לרוב המון בני העולם... **"בכך אמרתי להעמיד חיבורי זה בלשון קצר וצח, להיות לעזר ולהועיל לכל יוצא צבא בצבא העבודה, דת תורתינו הקדושה... כאשר כל דברי הזהר יהיו בעזר ה' יתברך פתוחים ומבוארים לעין כל הרואים וקוראים בו"**

[ג] מדברי הגאון הצדיק רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א, ר"מ בישיבת "שער השמים" ללימוד תורת הנגלה והנסתר, פעיה"ק ירושלים תובב"א

וז"ל: ... וביחוד שהשכילו להוסיף עליהם את כל נגלו הזהר הקדוש מתורגמים ללשון הקודש שבו יזכו להחדיר רוח טהרה ורוח הקדושה של הזהר הקדוש, שהוא חשוב מאוד ודבר בעתו מה טוב הנצרך מאד, בפרט בדורנו דור עקבתא דמשיחא כאשר החושך יכסה ארץ, והזוהמא אכלה כל חלקה טובה, שתפקידנו בזמנים אלו להרחיב גבולות הקדושה ולהרבות אור שידחה את החושך והעלטה השוררים בארץ.

ולעצם הענין של ליקוטי נגלות הזהר הקדוש ותרגומן ללשון הקודש, להדפיסם ולהפיצם בעולם אין צריך להסכמת דידי ודכוותי, אחרי שכבר הסכים לכך הגאון הק' שר התורה וכו' וכו' רבי חזקי' מדיני בעמ"ח הספרים הנפלאים "שדי חמד", שכתב ע"ז תשובה מבוררת, להגאון המפורסם רבי יהודה ראזנבערג זצ"ל, ... ואין זה בגדר המותר בלבד, אלא בגדר של מצוה רבתא, ובמיוחד בדור הזה, כאמור.

ואברכם שיצליח ה' דרכם להדר ולפאר הדר זיוה של התורה הק' והזהר הק' שעל ידו יפקון מבי גלותא ברחמי, ויזכו לשפע טובה וברכה, לרוב נחת דקדושה בבריאות גופא ונהורא מעליא ואך טוב וחסד ירדפום כל הימים.

**בכו"ח לכבוד מפיצי תורת הנגלה והנסתר
יעקב מאיר שכטער**

(מתוך הסכמה על זוהר לשון הקודש על החומש – מקראות גדולות הבהיר)

הרי שלא מצא הגאון הנ"ל שום פסול בתרגום הזהר הקדוש מארמית, אלא אדרבא, תועלת גדולה ראה בכך לרוב המון העם. גם מצא לנכון לקצר בסגנון הזהר הקדוש - למען יקל יותר להבין את תוכן דברי הזהר הקדוש.

יש לציין כי חיבורו החשוב "מקור חכמה" שהופיע לראשונה בשנת ה" אלפים שס"ט - זכה להסכמות נלהבות ממצוקי ארץ, ביניהם בעל השל"ה הקדוש" ובעל הלבון"ש, זכותם תגן עלינו, אף מחבר הספר "שבחי האר"י", רבי שלמה שלומל, כותב באגרת למחבר: "באתי להודיעו כי אותיותיו, אותיות קדושות פורחות, הגיעוני, וחבלים פרחו בנעימים בשמעתי את שמע חכמתך, מוצא מחקר תעלומות חכמה הסתומים והחתומים בספר הזהר: מי ידמה לך אביר בכל המון ישראל" כשהוא מרעיף עוד שבחים על המחבר, "רבי ישכר בער".

בין גדולי ישראל האחרונים שהעתיקו בספריהם קטעים מן הזהר הקדוש, תוך תירגומם ללשון הקדש, אנו מוצאים את ה"חפץ חיים" זיע"א ובפרט בספרו נדחי ישראל^[ד].

מגדולי מתרגמי הזהר הקדוש היה "רבי יהודה רוזנברג" זצ"ל מוורשה, אשר חיבר את הספר "זהר התורה" על כל חמשה חומשי תורה, ועוד על חלקי הנ"ך, בו העתיק הרבה מנגלות הזהר הקדוש על סדרי הפרשיות והעמיד זה בצד זה את לשון הזהר ואת תרגומו.

[ד] ומשם רואים איך רוח הקודש דברה בו, שפנון לכל בעיות החיילים הנדחים בצבא הגויים, ולכל המצבים שנמצאים בהם, הגם שלא ראם מעולם, ואכמ"ל. ונביא ספור נפלא שהובא ב"הגדת החפץ חיים": מעשה ביהודי תושב סין שעסק בעסקי יבוא ולרגל מסחרו נסע לאירופה, ואיך אפטר בלא לסור לעיירה ראדן ולהתברך מפי ה"חפץ חיים"? בא, והציג עצמו. אורו פני הצדיק, ושאל: "מה נשמע בסין?" נאנח, וספר שהיהודים מתי מעט, הקהילות קטנות, ואין מדריד ורב, מורה הוראה ושוחט...

נענה הצדיק: "צרת רבים היא בתקופתנו! שומע אני זאת מיהודים בצפון אמריקה ובדרומה, בדרום אפריקה ובאוסטרליה. ניסיון קשה הוא, אך ניתן לעמוד בו. עבורכם חברתי את ספרי "נדחי ישראל"... קחהו במתנה, תלמד ותלמד אחרים!

ומה עוד נשמע בסין? תמה אותו יהודי לשאלה. אך ספר שסכר ענק נפרץ, והציף בקצה רחבת ידים. הטביע כפרים והשחית יבול. אלפים טבעו, מאות אלפים אבדו קורות גג...

וה"חפץ חיים" מזדעזע, ומתענן בכל פרט. איני נורא ואיום, מדת הדין מתוחה!... העז ושאל: "רבי, מה לנו ולקדם?"

ענה ה"חפץ חיים": אילו היה מישהו מצביב בקמה בכפר העיר בורשה, בירת פולין, עולה עליה ומתחיל לנאם באידיש, למי היה מכון דבריו?

ענה האיש: "ליהודים ודאי!"

"מדוע", חקר ה"חפץ חיים", "הלא מעוט הם בעיר הגדולה!"

"אכן", אישר האיש, "אבל רק הם מבינים את השפה"...

בשנת תרנ"ב כשעמד הגר"י רוזנברג להדפיס את ספרו "זהר התורה", התלבט רבות אם מותר לתרגם את לשון הזהר ללשון הקודש וכתב לגאון ישראל והדרו, רבי חיים חזקיה מדיני, בעל ה"שדי חמד" זצוק"ל, ושטח לפניו את ספקותיו ושאל:

א. אולי נכתב הזהר הקדוש בכוונה תחילה בלשון הארמית, כדי להסתירו מהמוני העם, שלא יבינו את הנכתב, כדברי חז"ל (חגיגה, דף י"ג ע"א) : "כבשים ללבושך (משלי כ"ז) - דברי שהם כבשונו של עולם [סתרו של עולם - רש"י] יחיו תחת לבושך".

ב. שמא יש טעם כמוס בכך שהזהר הקדוש נכתב בלשון ארמית כמו למשל, נוסח הקדוש.

ה"שדי חמד" שלל מכל וכל את חששותיו של הגר"י רוזנברג, ובתשובה מנומקת היטב השיב לו כדברים האלה :

א. החשש שמא נכתב הזהר בלשון הקודש כדי להסתירו אינו נראה כלל, להיפך, הזהר הקדוש הוא מקור יסודות האמונה שלנו, ואיזה כוונה תוכל להיות בזה להסתיר יסודות האמונה מן העולם?! ואדרבא - הלא אין דבר שיוצרך להשריש אותו בלב, בכל מיני התחזקות, כמו האמונה!

ב. הלא כבר היה מעולם זהר מתורגם ללשון הקודש.

ג. הלא גדולי ישראל חיברו פירושים על הזהר הקדוש, "על פי קבלה עמוקה", וזאת דווקא כדי לגלות את הזהר לעולם.

ד. אם מתרגמים רק את נגלות הזהר, כדי לבאר בהם את המקראות על דרך הפשט, שוב אין החשש של "כבשים ללבושך", שהרי דרש זה נאמר רק על מעשה מרכבה.

ה. לא היה שום טעם כמוס בכתיבת הזהר הקדוש מארמית דווקא, דלשון הארמית אין קדושה יותר מללשון הקודש.

המשך [ד] "בדייק כד!" התלהב ה"חפץ חיים". "אסונות אלו הם איתות מן השמים, אבל למי מאותתים הם? רק למי שמבין את השפה..." מה מבינים הסינים באיתותי מדת הדין המתוחה? מכוונים הם אלינו, כדי שנשוב בתשובה. אבל כיצד נדע עליהם? מסובבים שיהודי מסין יגיע לאירופה, ויבוא לראדיו, ויספר. כדי שנפיק את הלקח, ונשוב בתשובה מבעוד מועד..."

עבורנו, דאגו למידע שוטף עדכני וזמין, מדווחים בשעת אמת. אסונות טבע, פיגועי טרור פצצות אטום. מקרבים את האימה. כדי שלא נצטרך לחוותה על בשרנו חלילה. כדי שנפיק לקח ממקריהם של אחרים, ונשוב בתשובה, ועל ידי זה נגוע לא קרב באוהלינו". וכדי שנתחנן לבוראינו, "מרום וקדוש שמו, פועל גבורות עושה חדשות, בעל מלחמות זורע צדקות, מצמיח ישועות".

ארמית שימשה דווקא כשפת חולין בימי חז"ל, וכמה דברים שבקדושה הותקנו בשפה זו, רק בשביל שיובנו לכל. כגון "כל חמירא" - שכל איש ואישה יבינו לבטל בלב את החמץ, ואמירת קדיש - בשביל שכל יתום יבין את פירוש המילים ויכון בהם, שיועיל לטובת נשמת המת. וכל זה לדידהו, אבל לדידן בודאי מוטב היה שספר הזהר יחובר בלשון הקודש המובן לנו יותר...

ובפרשת תרומה מביא [הזהר] ש"לשון הקודש - השכינה מתחברת בה", ואילו לשון ארמית היא לשון הסטרא אחרא, ולכך תיקנו לומר קדיש כלשון הסטרא אחרא, כדי שבכך ישבר כח הסטרא אחרא שמובן להם.

הרי שלא רק מותר לתרגם את הזהר ללשון הקודש, אלא דווקא מעליותא היא לתרגם את הזהר הקדוש ללשון הקודש, כי בימינו המון העם אינו מבין ארמית, ואדרבא, קדושה יתירה בלשון הקודש. שמחוברת היא אל השכינה הקדושה.

ועל ידי שכל העם יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש (ותנעל דלת התירוצים בפני היצר הרע), בכך כולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בביאת בן דוד משיחנו, מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עז" והדר לאלוקינו, ובשכר זאת א-ל חי צורנו חלקינו, יזכינו בחיינו, ל" וְנַחֲהָ עָלֵינוּ רוּחַ יְהוָה רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהוָה " : (ישעיה פרק י"א ב'). וְיִקְוּיִם בְּנוֹ נְבוֹאָת הַנְּבִיא מְלָאכִי : "הַנְּבִי שֶׁלַח מְלָאכִי וּפְנֵה דְרָךְ לְפָנַי וּפְתָאֵם יְבֹא אֶל הַיְכָלוֹ הָאֲדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמְלָאךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֹפְצִים הִנֵּה בָא אָמַר ה' צְבָקוֹת" (מלאכי פרק ג' א').

- ועל ידי שכל העם יתאחדו בלימוד הזוהר הקדוש (ותנעל דלת התירוצים בפני היצר הרע), בכך כולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה", וכדברי הרעיא מהימנא בזוהר פרשת פנחס (רי"ט ע"א) "כל שכן בוצינא קדישא דנהיר חכמתיה בכל דרין דהוו אבתריה, אל תתנו דמי לקודשא בריך הוא באורייתא עד יערה עלינו רוח קודשא", הרי לנו שמצוה אותנו הרעיא מהימנא ללמוד בזוהר הקדוש דווקא שתורתו של הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו. וכפסק מרן הבן איש חי זי"ע: מזמן אשר הציץ וזרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד מאוד. (הרי"ח הטוב, - בניהו).

- והנני תפלה שיזכה מעלת כבוד תורתו להגדיל תורה ולהאדירה, ויקויים בנו במהרה דברי הזוהר בתקונים (סוף תקון ו'), מהאי חבורא דילך, פד יתגלי לתתא בדרא בתרא בְּסוּף יוֹמָא, וּבְגִינְיָה (עִקְרָא פֶּה י) וְקִרְאָתָם דְּרוּר בְּאַרְץ וְגו'. - ונזכה יחד עם כלל ישראל לקבל פני משיח צדקינו, ותחזינה עינינו בשמחה זו, בב"א.

הקי שלום יהודה גרוס
אבדק"ק האלמין
פה בית שמש תובב"א

קי שלום יהודה גרוס
37/3
אבדק"ק האלמין
13

בס"ד, ד' שבט תשע"ז
4-537/ע"ז

דברי ברכה

הובא לפני ספר "הזהר הקדוש" ליקוטים מהזוהר מתורגמים ללשון הקודש, מעשה ידי של היקר והנעלה, יראת ה' היא אוצרו, ועליו יציץ נזרו, שמן תורק שמו, כבוד שם תפארתו, כה"ר שמואל מנצור שליט"א.

ראיתי שהמחבר ליקט כמה נושאים המובאים בזוהר הקדוש ותירגמם לשפת הקודש, לעודד ולחזק להתקרבות לעבודת השי"ת, בענינים החשובים של בריאת העולם, התורה הקדושה, ישראל העם הנבחר, המצוות החשובות שנצטוונו, תפלה ועוד, וכל אלה משולבים בתמונות פיוטים ותפלות, כדי לזכות את הרבים ולהרבות כבוד שמים, איישר חיליה לאורייתא, ותשואות חן חן לו.

מחמת טרדות הצבור לא עברתי על דברי תרגום הזוהר, אך חזקה על חבר שאינו מוציא תקלה מתחת ידו.

והנה עצם לימוד הזוהר נשגב מאוד ליראי ה' ולחושבי שמו, ואין ערוך אליו, וכמבואר בזוהר פרשת פקודי (דף רמ"ז ע"ב), בגודל העונש למי שאינו עוסק בסתרי תורה, ולאידך גיסא גודל שכר העוסקים בתורת הסוד. ע"ש.

ובמדרש משלי (פרשה י') על הפסוק לא ירעיב ה' נפש צדיק, אמר רבי ישמעאל, בא וראה כמה קשה יום הדין שעתידי הקב"ה לדון את האדם בעמק יהושפט, בא לפניו מי שיש בידו מקרא ואין בידו משנה, והקב"ה הופך את פניו ממנו, ומלאכי חבלה שולטים בו וכו'. כיון שבא תלמיד חכם לפניו, אומר לו הקב"ה, בני אמור לפני מה שלמדת, ואם אינו יודע להשיב הוא בוש ונכלם, על אותה שעה היה אומר רבי ישמעאל, אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה. בא מי שיש בידו שנים ושלשה סדרים, אומר לו הקדוש ברוך הוא, בני למה לא למדת כל ההלכות, למה לא עסקת בתלמוד, והלא נאמר כל הנחלים הולכים אל הים, זה התלמוד. בא מי שיש בידו הלכות, אומר לו הקדוש ברוך הוא, בני למה לא למדת אגדה, והלא בשעה שהחכם יושב ודורש רבנים אני מוחל ומכפר כל עונות בית ישראל, ובשעה שעונים אמן היא שמייה רבה דאגדתא אני מבטל מעליהם כל גזרות קשות ורעות. (עיין תוס' שבת ק"ט:). בא מי שיש בידו תלמוד, אומר לו הקב"ה, בני צפית במרכבה? שאין לי הנאה וקורת רוח בעולמי אלא בשעה שתלמידי חכמים עוסקים בתורה וצופים במרכבה, כסא כבודי היאך עומד, חשמל היאך עומד וכו', וכי לא זהו גדולתי והדרי שבני מכירים את כבודי? מכאן אמר רבי ישמעאל, אשרי תלמיד חכם שלימודו משומר בידו שיהיה לו פתחון פה להשיב להקב"ה ביום הדין. ע"כ.

Yitzchak Yosef
The Rishon Lezion Chief Rabbi Of Israel
President of The Great Rabbinical Court

יצחק יוסף
הראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

ורבינו המהרש"ו בשער הגלגולים (הקדמה י"א) כתב, שעסק התורה נכלל בפרד"ס, שהוא, פשוט רמז דרש סוד, וצריך לעמול ולעסוק בכלם עד מקום שיד שכלו מגעת, ואם חיסר אחד מארבעה אלה יחזור בגלגול. ע"ש. (וכן הוא בהקדמת שער המצות).

ויסוד דבריו בזה פרשת בלק (דף ר"ב): והיה כעץ שתול על פלגי מים, מה אילן זה יש בו שרשים ויש בו ענפים ויש בו עלים ויש בו פרחים ויש בו מוח וכו', כך התורה יש בה פשוטי המקראות, דרשות הפסוקים, רמזי החכמה ע"י גימטריאות ונוטריקון, וסודות נעלמים וכו'. וכבר האריך בזה הגאון המקובל מהרש"ו בהקדמתו לספר שער ההקדמות, והובא בתחלת ספר עץ חיים.

אולם כל זה מדובר בתלמיד חכם אשר יראת ה' היא אוצרו, וכבר מילא כרסו בש"ס ופוסקים בעיון זך וטהור לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, ובקי בהלכות הנהוגות אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. וכמו שאמרו בברכות (ת). מיום שחרב בית המקדש אין להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה, (שאם אינו בקי בהלכות וברינים הלא כשול יכשל בכל מעשיו, כי אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד). ולאיש אשר אלה לו טוב לו לעסוק בסתרי תורה בקדושה ובטהרה, ואת צנועים חכמה. וכמו שאמרו חז"ל בחגיגה (ג"ג) אין מוסרים סתרי תורה אלא למי שיש בו חמשה דברים, שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש. (פירוש רש"י, לקמן מפרש לה). ושם (דף י"ד) שר חמשים, זה שיודע לישא וליתן בחמשה חומשי תורה. ונשוא פנים, זה שנושאים פנים לדורו בעבורו, למעלה, כגון רבי חנינא בן דוסא, למטה, כגון רבי אבהו בבי קיסר. יועץ, זה שיודע לעבר שנים ולקבוע חדשים. וחכם, זה תלמיד המחכים את רבותיו, חרשים, שבשעה שפותח בדברי תורה הכל נעשים כחרשים, ונבון, זה המבין דבר מתוך דבר. לחש, זהו שראוי למסור לו דברי תורה שניתנה בלחש. ע"כ.

וברכתי להרב המחבר שליט"א להגדיל תורה ולהאדירה, באורך ימים ושנות חיים, מתוך נחת ושלוה, וירוה נחת דקדושה מכל יוצאי חלציו, אמן.

בברכת התורה,

יצחק יוסף

הראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

מפתח זוהר ליקוטים לפי נושאים

23-30.....	רבי שמעון בר יוחאי
31.....	פיוט בר יוחאי
32-66.....	סודות הבריאה
67-69.....	בריאת העולם
70-79.....	בריאת האדם
80-103.....	שכר העוסק בתורה
104-107.....	חשיבות לימוד תורה בלילה
108.....	מעלת החזקת תורה
109-115.....	אהבת הקב"ה את ישראל
116-117.....	הודיה לבורא עולם
118-119.....	ברכי נפשי את ה'
120-122.....	נשמת כל חי
123-128.....	פרק שירה
129.....	עלינו לשבח
130-132.....	אהבת ה'
133-135.....	יציאת מצרים
136-139.....	מעמד הר סיני
140-143.....	בית המקדש
144-145.....	ארץ ישראל
146-149.....	גלות ישראל
150-153.....	גאולת ישראל
154-163.....	צדיקים
164-170.....	שמירת שבת / ל"ט מלאכות האסורות בשבת
171.....	ברית מילה
172-179.....	שמירת ברית קודש
180-184.....	התיקון הכללי
185-192.....	מצוות תפילין
193.....	ארבע פרשיות בתפילין
194.....	הלכות תפילין ע"פ ילקוט יוסף
195.....	מצוות ציצית

196-197.....	מצוות מזוזה
198.....	הלכות מזוזה ע"פ ילקוט יוסף
199-206.....	שערי תשובה
207.....	תפילה להמתקת הדינים
208-210.....	תיקון המידות
210.....	תפילה על שמירת-הלשון ("חפץ-חיים")
211.....	אגרת הרמב"ן
212-217.....	יצר הרע
218-236.....	שערי תפילה
237.....	מדריך תפילה לגברים ע"פ ילקוט יוסף
238-245.....	פתיחת אליהו הנביא
246-248.....	מעלת הקטורת/הקורבנות
249-250.....	פרשת הקטורת / למנצח בצורת המנורה
251-256.....	קריאת שמע
256.....	הלכות קריאת שמע שעל המיטה ע"פ ילקוט יוסף
257-259.....	קריאת שמע שעל המיטה
260-261.....	מעלת עניית אמן
262-263.....	קדיש: פירוש המילים
264.....	ברכת כהנים
265.....	פְּרִיֵךְ שְׁמַיָה
266.....	שערי דמעות
267-270.....	שערי רפואה
271-272.....	ברכת אשר יצר – סגולה לבריאות ורפואה
273-274.....	צדקה
275-278.....	יראת שמים
279-283.....	כבוד שמים
284.....	פיוט אדון עולם / יגדל אלהים חי
285.....	הפיוט אל אדון על כל המעשים
286.....	מעלת השלום
287-289.....	עבודת ה'
290.....	פיוט ידיד נפש
291-293.....	תהלים פרק קיט (אלפא ביתא)
294-295.....	משניות מסכת כלים פרק כד / מסכת מקואות (פרק ז')

296.....	שלושה עשר עיקרים של אמונה / עשר זכירות
297-303.....	נישואין
304-305.....	תפילות לזיווג הגון
306-307.....	טהרת הבית
308.....	כיסוי ראש לאישה / כיפה
309.....	מצוות פרו ורבו
310.....	בנים
311.....	תפילה להיפקד בבנים
312.....	תפילת השל"ה הקדוש
313.....	נשים צדקניות
314.....	תינוקות של בית רבן / בן מזכה אב
315.....	עין הרע
316.....	ייסורים
317-318.....	ביכנ"ס - מורא מקדש מעט
319-323.....	בית דין של מעלה
324-326.....	גן עדן גיהנום
326-332.....	אחרית הימים - ימות המשיח
333-334.....	תחיית המתים
335.....	קין והבל
336.....	נח והמבול
337-355.....	משה רבינו
356-362.....	שירת הים / מדרש וזאת הברכה
363-367.....	אברהם אבינו
368-369.....	יצחק אבינו / פרשת העקדה
370-372.....	יעקב אבינו
373-374.....	שלמה המלך
375-378.....	שיר השירים
379-385.....	דוד המלך / מעלת ספר התהלים
386.....	אהרון הכהן
387.....	יוסף הצדיק
388-389.....	רחל/לאה אמנו
390-391.....	חנה הנביאה / ותתפלל חנה

392.....	אסתר המלכה / מרדכי היהודי
393-395.....	ברכות הנהנין / הלכות ברכות הנהנין ע"פ ילקוט יוסף
395.....	כוס של ברכה
396.....	נטילת ידיים לסעודה
397-407.....	סעודה וברכת המזון
407.....	דברי תורה על השולחן
408.....	הלכות קידוש בשבת ע"פ ילקוט יוסף
409.....	פיוט יה ריבון עלם
410.....	פיוט אגדלך / צור משלו
411-419.....	סדר ברכת המזון / פרשת המן
420.....	נטילת ידיים שחרית
420-422.....	ברכות השחר / מדריך ברכות השחר ע"פ ילקוט יוסף
423.....	תיקון חצות
424.....	מאה ברכות בכל יום
425-427.....	הבדלה מוצ"ש / הלכות הבדלה ע"פ ילקוט יוסף
428.....	פירוש חלומות
429-430.....	תענית חלום
430.....	עיבורי בני אדם
431.....	מצוות שילוח הקן
432-434.....	חג המצות
435-436.....	חג השבועות / הלכות חג השבועות ע"פ ילקוט יוסף
437-440.....	חג הסוכות
440.....	חג שמיני עצרת
441-443.....	ראש השנה
443.....	יום הכיפורים
444.....	גשמי ברכה
445-446.....	הפרשת חלה
447.....	מאכלות אסורות
448-449.....	קבר רבי שמעון בר יוחאי
450-454.....	תפילה על קבר רשב"י / ואמרתם כה לחי
455-465.....	התעוררות לקריאה ולימוד בספר הזוהר הקדוש
466.....	תפילת הדרך

ז כ ו י ו ת
זיכוי הרבים
של ספר זה נועדו
לעילוי אותן נשמות
שאין מי שיתפלל ויאמר
עליהן קדיש ומשניות,
וכלל נשמות
עם ישראל

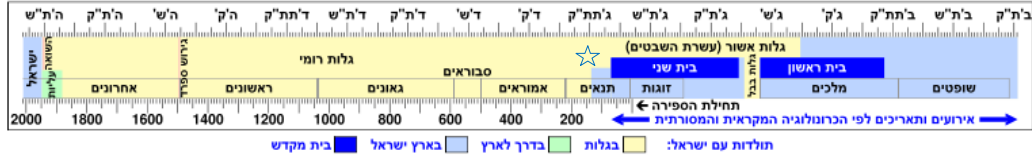
ת . נ . צ . ב . ה

* * * ❧ ✨ ❧ * * *

רפואה
שלמה
מהרופא
הגדול

ולהבדיל לרפואת כל חולי
עמו ישראל במהרה אמן

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
 ☆ דור רביעי לתנאים
 בית מדרש: בית הלל,
 בית רבי עקיבא
 תלמידיו הנבחרים:
 רבי אלעזר בנו, רבי אבא,
 רבי יהודה, רבי יוסי, רבי
 יצחק, רבי חזקיה, רבי
 חייא, רבי ייסא ורבי אחא.
 מקום קבורתו: קבר רשב"י
 במבנה מיוחד בהר מירון

התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תולדותיו: התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, נולד כחמישים שנה לאחר חורבן בית שני, יום לידתו אינו ידוע, יש אומרים שגם נולד ביום ל"ג בעומר, ויש שאומרים שיום הולדתו היה בחג השבועות, יום בו נתנה התורה לעם-ישראל. על לידתו מסופר בספר 'נחלת אבות' (ח"ג), שמצא כתוב בספרים, שאביו יוחאי היה משבט יהודה, והיה מגדולי הדור, ועשיר ונכבד וקרוב למלכות, ואשתו של יוחאי היה שמה שרה - מזרע הנשיאים, זרעו של הלל הזקן. ותהי שרה עקרה, וכשראה יוחאי שעברו הרבה שנים עלה בדעתו לגרשה, לאחר זמן נודע הדבר לשרה אשתו, שיוחאי בעלה רוצה לגרשה, ולא אמרה לו דבר, רק שהיתה מרבה לצום ולתת צדקה ומתפללת יום-יום בהיותה לבדה, ותבך בכי גדול לפני השם בלב נשבר, להצילה מגרושין, על ידי שתלד בן. ויהי בליל ראש-השנה, וירא יוחאי בחלומו והנה הוא עומד ביער גדול מלא אילנות לאלפים ולרבבות, מהם רעננים הנותנים פרות, ומהם יבשים, והוא, יוחאי, נשען על אילן יבש, וישא עיניו וירא והנה איש מדה, מראהו נורא מאד, ועל שכמו נאד אחד מלא מים, ויעביר בכל היער וישקה כמה מהאילנות היבשים, וכמה מהאילנות עבר עליהם והניחם כמו שהם יבשים ולא השקה אותם, ויגיע עד האילן אשר נשען עליו יוחאי, ויוציא מחיקו צלוחית אחת קטנה מלאה מים חיים טהורים, וישקה את האילן אשר נשען עליו יוחאי ויברכהו. ואז ראה יוחאי, כי שרתה הברכה באותם מעט מים, וגאו מאד ויכסו כל סביבות האילן שעליו נשען, ואז תכף נשא האילן פרי - תפוחים גדולים ויקרים, וסביבם מלא עלים רעננים, ויגדל האילן עד מאד עלים ופרות הנותנים ריח חזק למרחוק. וישמח יוחאי מאד על המראה שראה בחלומו, ויקץ משנתו מתוך שמחה, ובכך דובב הכתוב: "מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה, הללויה". ויספר את חלומו לאשתו ויאמר לה: חלום חלמתי, ופתרונו, לדעתי, פשוט הוא: היער הוא העולם, והאילנות הן הנשים מהן נותנות פירות, ומהן עקרות, כאילנות היבשים; ובראש-השנה נפקדות - יש מהן להוליד, ויש מהן נשארות עקרות. ואת, בתי, הוא האילן שהייתי נשען עליו, והשקו אותי ממעין הברכה, להוליד בנים צדיקים וחכמים. ואמנם דבר אחד נשאר לי להבין בפתרון חלומי: מדוע כל האילנות השקה אותם מהנאד, והאילן שהייתי נשען עליו השקהו מהצלוחית ושפך עליו את כל הצלוחית, ולא השקה מאותה צלוחית, לא קודם לכן ולא אחר כך, שום אילן אחר, רק את כלה שפך על אותו אילן שהייתי נשען עליו. ותאמר לו אשתו: תמיהתך תמיהה, ובכך תרשני לילך אצל הקדוש רבי עקיבא להגיד לו את החלום, והוא יגיד לנו את פתרונו. ויהי במוצאי ראש-השנה הלכו שניהם יחדו אצל התנא הקדוש רבי עקיבא, ויספר לו יוחאי את חלומו, ויפתר לו כאשר פתר יוחאי, ואמנם הודיעו סיבת השקאת אותו אילן רק מהצלוחית, ויאמר לו: דע יוחאי, כי חלומך הוא משל על הנשים היולדות והעקרות, ואשתך שרה היא מהעקרות, שאי אפשר לה להוליד, בשום אופן, ורק על-ידי תפלותיה ורוב דמעותיה אשר שפכה לפני השם, הם שזיכו אותה ונהפכה מעקרה ליולדת, והצלוחית שראית היא צלוחית של דמעותיה שנאספו, ומהן השקוה ורווה, להוליד לך בנים; ולכן לא השקו מאותה הצלוחית שום אילן אחר, רק אותו אילן שאתה נשענת עליו, הרומז לאשתך. ויאמר רבי עקיבא אל שרה: הנך בזאת השנה הרה ויולדת בן, שיאיר לישראל בחכמתו ובמעשיו. וישמחו יוחאי ושרה אשתו מאד מדברי רבי עקיבא, וילכו לביתם לשלום. ותהר ותלד בן ביום חג השבועות, שבו נתנה תורה לישראל, והבית נתמלא אורה מההוד וההדר שהיה חופף עליו, וידעו כל רואיו כי ברכה בו ויאיר לישראל אור גדול. וישמחו הוריו

בו מאד ויהללו את השם, ויחלקו צדקות ויעשו סעודה ומשתה גדול ביום מילתו, ויקרא את שמו שמעון, כי שמע השם לקול תפלת אמו ולקול בכיותיה. מהיום ההוא נתנו עיניהם עליו לשמרו מכל טומאה ולגדלו בקדשה ובטהרה. ומעת החל לדבר, הרגילוהו רק בדברים שבקדושה פסוקים ומאמרים. ובהיותו בן חמש שנים, מסרוהו לשיבה שהעמיד רבן גמליאל בירושלים, ויהי כמעין המתגבר, ובהיותו ילד קטן כבר היה שואל שאלות בדיני התורה להתנאים הגדולים רבי יהושע בן חנניה ורבן גמליאל. ואותו תלמיד - רבי שמעון בן יוחאי - היה מגדולי התנאים בסוף הדור הרביעי לתנאים. עיקר פעילותו היה בשנים ג' אלפים תת"צ לבריאת העולם. רשב"י היה חתנו של התנא הקדוש רבי פנחס בן יאיר. כמובא במסכת שבת (לג ע"ב). רבנו נפטר ביום ל"ג בעומר, ג' אלפים תתק"כ לפני 1857 שנה (נכון לשנת התשע"ז).

דברי תורתו סתם רבי שמעון המוזכר במשנה ובתלמוד הוא רבי שמעון בר יוחאי. רבי שמעון בר יוחאי תורת רבו היתה בפיו יותר משאר תלמידים, וממה שלמד מרבו מסר לנו לדורות הבאים אחריו, "ספרי" - מדרש הלכה על ספר במדבר ודברים, "מכילתא" - מדרש הלכה על ספר שמות. אך ביחוד נודע לנו ספרו "הזהר הקדוש" הנקרא גם "מדרש יהי אור", שמקבלים אנו מדור דור שרבי שמעון בר יוחאי חברו יחד עם החבריא - תלמידיו, לאחר שהותו של עשרה שנה במערה, והוא חבור על פרשיות התורה, כמו כן הוסיף רבי שמעון בר יוחאי חבור "רעיא מהימנא" (על שם משה רבינו רועה נאמן), ומפוזרים הם בספר הזהר, ו"ספרא דצניעותא" חמשה פרקים כנגד חמשה חומשי תורה. כמו כן חיבר הספר "תקוני הזהר" ובו גלה סוד ד' ליראיו שבעים אנפין (פנים) במלת בראשית ברא אלקים, גם "אדרא רבא קדישא" עשו רשב"י ותלמידיו כשנתכנסו בין האילנות (אדרא - לשון גרן או חדר או אספה) ונכנסו לשם עשרה אנשים שהם רשב"י ובנו רבי אלעזר, ורבי אבא, ורבי יהודה, ורבי יוסי בר יעקב, ורבי יצחק, ורבי חזקיה בר רב, ורבי חייא, ורבי יוסי, ורבי ייסא, ויצאו שבעה כיון שרבי יוסי בר יעקב ורבי חזקיה בר רב ורבי יוסי מתו קודם שיצאו, וכשראו החברים שמלאכים קדשים נושאים אותם צעק רבי שמעון ואמר שמא נגזרה עלינו חס ושלום גזרה להענש על שנתגלה על ידינו מה שלא נתגלה מיום שעמד משה על הר סיני, ענתה בת קול ואמרה לרשב"י: אשריך רבי שמעון, אשרי חלקך וחלק החבריא אלה העומדים עמך, שנתגלה לכם מה שלא נתגלה לכל צבאות מעלה. ודברי ספר הזהר נתקבלו מפי רבי שמעון בר יוחאי בעל-פה והיו מכוסים, וכן נמסרו לבנו ותלמידיו, וכל זמן שחי רשב"י, וישיבתו היתה קיימת, לא נכתבו הדברים על ספר כלל. ובספר שערי מירון מביא שכדי שלא תשתכח תורת הסוד מישראל החליט רשב"י להעלות על כתב את רזי התורה, על כך מנה את רבי אבא שהיה סופר מהיר מגדולי תלמידיו לכתבו, במקורו היה ספר הזהר על כל עשרים וארבעה ספרי התנ"ך, והיה משקלו כמשא גמל, ולדאבונו לא נותר לנו רק על חמשה חמשי תורה. וכיון שנפטר רשב"י לעולמו היו הדברים טמונים וסתומים אצל בנו ותלמידיו, ותלמידי תלמידיו, והם היו שהביאו הדברים אחר כך בזמנים שונים והעלום על ספר לסדרם בכתובים, והם חתמו את ספר הזהר ושאר ספרים (כן הוסיפו עליו משלהם עוד בימי האמוראים), ובלשון סורסי (ארמית) נכתב כמו התלמוד הירושלמי.

רבי שמעון בר יוחאי במערה באותם הימים בהם חי ופעל רבי שמעון בר יוחאי, היתה תקופה קשה ביותר לעם-ישראל. הרומאים, ובראשם הקיסר אדריאנוס, רדפו את היהודים בכל מקום שהיו. רדיפות אלו נמשכו מאז חורבן הבית ועד לתקופה זו של רשב"י. במיוחד רצו הרומאים לגזור על היהודים שימירו את דתם, והכל על-ידי גזרות קשות, ודור זה היה נקרא בפי חז"ל "דורו של שמד", כי זה היה עיקר מטרתם השמדה רוחנית של כלל-ישראל. וכידוע, שהם הוציאו להורג את עשרת הרוגי מלכות, אשר ביניהם נמנו גם רבותיו של רשב"י. אך לאחר מכן, בימיו של רבי שמעון, כשעלה על כס קיסרות רומי המלך אנטונינוס פיאוס, הוקל מעט עולם של הרומאים. אולם לא כן היה גורלו של רבי שמעון, הוא עצמו נרדף על-ידי המלכות ואף הוציאו עליו גזר דין מות, מסבת היותו מנהיג ישראל, עם השם, ומלמד תורתו. הוא הוכרח להמלט ולהחביא את עצמו במערה שלש-עשרה שנה. ומעשה שהיה כך היה (מסכת שבת לג ע"ב): הרומאים, במקביל לגזרותיהם, התחילו בבנית ארץ-ישראל: בנו גשרים ושוקים ותקנו מרחצאות, והכל בכדי להראות ליהודים, שטוב וכדאי להתחבר אליהם ולחסות בצלם. ובאותה עת ישבו יחד חכמי ישראל והם: רבי יהודה בר אלעאי, רבי יוסי ורבי שמעון בר יוחאי, וישב אתם גם יהודה בן גרים. פתח רבי יהודה ואמר: "כמה נאים מעשיהם של אומה זו: תקנו שוקים, תקנו גשרים, תקנו מרחצאות". רבי יוסי שתק ולא הגיב מאומה. נענה רבי שמעון בר יוחאי ואמר: כל מה שתקנו לא תקנו אלא לצורך עצמם, תקנו שוקים - להנאתם ולטובתם, תקנו מרחצאות לעדן בהם עצמם, תקנו גשרים ליטול בהם מכס. הלך יהודה בן גרים וספר את הדברים לקרוביו וידידיו, ובתוך כך נודע הדבר גם למלכות. יצא דבר המלכות וגזרתם על כל המשתתפים באסיפה, כדלהלן: רבי יהודה ששבח את הרומאים - יתעלה ויהיה ראש המדברים בכל מקום; רבי יוסי ששתק - יגלה לצפורי; רבי שמעון שגנה - יהרג. כאשר נודע הדבר לרבי שמעון, ברחו הוא ובנו רבי אלעזר מבייתם והתחבאו בבית-המדרש. כל יום היתה אשתו מביאה להם פת לחם וכד של מים לסעוד את לבם. כאשר גברו החפזים, חשש רבי שמעון שמא יתגלה מחבואם, ואמר לבנו נשים דעתן קלה (שמא יצערו אותה אנשי המלכות והיא עלולה לגלות את מקום מחבואם. יצאו רבי שמעון ובנו מבית-המדרש וברחו אל מחוץ לעיר והתחבאו במערה אחת, בכפר פקיעין אשר בגליל העליון. נעשה להם נס ונברא להם עץ של חרובים ומעין של מים, ומהם אכלו ושתו כל ימי היותם במערה. היה זה נס בתוך נס: מאחר שעץ החרוב אינו טוען פרות אלא לאחר שבעים שנה, ואלו כאן הוציא פרות בו במקום. ועוד מנפלאות העץ, שאף-על-פי שהיה עץ של חרובים, היה נהפך בכל ערב-שבת לאילן של תמרים. בזמן ששהו במערה היו פושטים את בגדיהם כדי שלא יתבלו, והיו יושבים עד צוארם מכוסים בחול, כשהם לומדים ועוסקים בתורה. רק בשעת התפלה לבשו את בגדיהם והיו מתפללים בהם, ולאחר מכן שוב היו פושטים את בגדיהם, מתכסים בחול וממשיכים ללמוד. שתיים-עשרה שנים רצופות ישבו במערה, ואף אחד לא ידע על מקום מחבואם, זולת אליהו הנביא, שהיה בא אליהם פעמים בכל יום ולומד עמהם. באותו הזמן הגיע רבי שמעון למדרגותיו הנשגבות, שם נתגלו לו סתרי תורה, ורזין דרזין. ואחר שיצאו מהמערה גילה אותם לבני החבריא, וכמו שהעיד רבי יוסי, שמיום בו עזב רבי שמעון את המערה, לא היה דבר שנעלם מהחברים, והסודות העליונים ביותר נתגלו להם בבחירות כה גדולה, כאלו נתנו באותה שעה מהר-סיני. לאחר שעברו שתיים-עשרה שנה מת המלך והגזרה נתבטלה, אלא שלא היה מי שיודיע לרבי שמעון בר יוחאי, מאחר שלא ידעו היכן הוא נמצא.

בא אליהו ועמד על פתח המערה ואמר: מי יודיע לבן-יוחאי שהמלך מת וגזרותיו נתבטלו, שמעו זאת רבי שמעון ובנו ויצאו מן המערה.

בצאתם מהמערה בצאתם מן המערה ראו בני-אדם כשהם חורשים וזורעים. התפלא רבי שמעון על העולם שנוהג כמנהגו ואמר: כיצד מניחין הללו חיי עולם ועוסקים בחיי שעה, ועל כן כל מקום שנתנו בו עיניהם, מיד נשרף. יצאה בת-קול ואמרה להם: האם יצאתם מן המערה כדי להחריב את עולמי, חזרו למערתכם. הלכו וחזרו למערתם וישבו שם שנים-עשר חודשים נוספים. נענה רבי שמעון ואמר: כבר נענשנו דיינו, כי גם משפט רשעים בגיהנום אינו יותר משנים-עשר חודש. יצתה בת-קול ואמרה: צאו ממערתכם. כשיצאו מן המערה, פגשו בציד שהיו בידו קשת וחץ ללכוד בהם צפרים. עמדו והבחינו, כי יש מהם נלכדים, ויש מהם שנמלטים מהחץ ואינו פוגע בהם. כשמע רבי שמעון בת-קול מן השמים האומרת: "דימוס, דימוס" (הצלה ושחרור), לא היתה הצפור נלכדת, וכשהקול יצא והכריז: "ספקולא" נלכדה הצפור. פנה רבי שמעון אל בנו רבי אלעזר ואמר: אם צפור אינה יכולה להלכד אלא-אם-כן נגזר עליה מן השמים, נפש אדם בודאי שלא, אם-כן למה לנו להחבא.

המשך בענין הנ"ל עפ"י גירסת הזוהר ר' שמעון בצאתו מהמערה, החל לגלות סודות התורה, שבה למד שלוש עשרה שנה ללא הפסק בקדושה עילאה, את התורה וסודותיה. עם צאתו מהמערה החלה תקופת-אורה חדשה בעולם-התורה. אחד מחכמי הזמן ההוא, רבי רחומאי צפה ברוח-הקודש את יציאת רבי שמעון מהמערה, כאור גדול השוטף את העולם כמסופר: "רבי פנחס בן יאיר, חותנו של רבי שמעון בר יוחאי, היה מצוי אצל רבי רחומאי, שדר על חוף ים גינוסר והיה אדם גדול וזקן שכהו עיניו. יום אחד אמר לרבי פנחס: "ליוחאי חברנו מרגלית, אבן טובה. הסתכלתי באור מרגלית זו המאירה כאור החמה שהוצאה מנרתיקה, האור הזה עומד משמים לארץ ומאיר בכל העולם עד שהקב"ה יושב על כסאו כראוי. אור זה חי בביתך וממנו יוצא אור דק וזעיר ומאיר בכל העולם אשרי חלקך. צא בני, צא לך אחרי המרגלית מאירת העולם, כי השעה עומדת לך". יצא ר' פנחס מלפני ר' רחומאי ועמד לרדת בספינה ושני אנשים איתו, ראה שתי צפרים עפות ובאות מעל הים. קרא להן ואמר: "צפורים צפורים העפות מעל הים, הראיתן את המקום שבר יוחאי נמצא שם". שהה קצת ואמר: "לכו והשיבו לי". פרחו והלכו נכנסו לים ונעלמו. כשיצא, והנה הצפורים באות ובפי אחת מהן פתק וכתוב בו שבר יוחאי יצא מן המערה עם ר' אלעזר בנו. הלך אליו ומצאו משונה וגופו מלא פצעים, בכה עליו ואמר: "אוי שראיתך בכך". אמר רבי שמעון: "אשרי חלקי שראיתני בכך, שאלמלא לא ראיתני בכך לא הייתי למדרגתי שהגעתי אליה". האור המזהיר שרבי רחומאי ראה היה אור סודות-התורה שהחלה הפצתן בעולם.(זוהר ח"א דף י"א)

שליחות היונה יום אחד קם רבי יוסי ברבי יהודה בבוקר וראה עופות פורחים ויונה אחת עפה אחריהם. קם רבי יוסי על רגליו ואמר: יונה, יונה, הנאמנת בשליחותה מימי המבול, הדיוקן של העם הקדוש לך ראוי ולך נאה (כנסת ישראל נמשלה ליונה), לכי ועשי לי ושליחות אחת לבן-יוחאי במקום שהוא שם. ירדה היונה ועמדה לפניו. כתב רבי יוסי פתקה אחת ואמר מה שאמר, לקחה היונה את הפתקה בפייה, הלכה ועפה אל רבי שמעון וכשכשה לו בכפניה. הסתכל רבי שמעון, הבחין בפתקה ובכה, הוא ורבי אלעזר בנו. אמר: בוכה אני על שפרשתי

מן החברים, ובוכה אני על דברים אלו, שלא נתגלו להם. מה יעשו דורות אחרונים אם ישגיחו בזה. לעת ערב כתב רבי שמעון פתק ושם אותו בפי היונה. עפה היונה ובאה לרבי יוסי, שהיה עדיין במקומו ועיניו מצפות. כיון שראה אותה, אמר: יונה, יונה, כמה נאמנת את, יותר מכל עופות השמים. קרא עליה (את הכתוב) "ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית בפיה" (בראשית ח, יא). לקח ממנה את הפתק, והראה להם וגלה להם את המעשה, ותמהו החברים מאד. בכה רבי יהודה ואמר: וי. אף-על-פי שאין אנו יודעים היכן הוא נמצא, "מקום שיפל העץ שם יהוא" (קהלת יא, ג) - מקום שבן יוחאי שם, החברים עמו ומתעוררים על-ידו ולומדים ממנו. אשרי נפשו של בן-יוחאי, שהקדוש-ברוך-הוא עושה עמו נסים: הוא גוזר והקדוש-ברוך-הוא מקיים, ועתיד הוא להיות ראש לצדיקים היושבים בגן-עדן, ויקבל פני השכינה ויראה את הקדוש-ברוך-הוא, וישתעשע עם הצדיקים ויאמר להם: "באו נשתחוו ונכרעה, לפני ה' עושינו" (תהלים צה, ו) עד כאן מהזוהר.

היציאה מן המערה לאחר שיצאו מן המערה, ראה רבי אלעזר כי האנשים עוסקים בהבלי העולם הזה ואינם עוסקים בתורה, היה רבי אלעזר מעניש אותם ורבי שמעון מרפא אותם. אמר לו רבי שמעון לבנו: בני, די לעולם אני ואתה, שאנו עוסקים בתורה. בערב-שבת עם חשכה ראו זקן אחד כשהוא מחזיק בידו שתי חבילות של הדסים וממהר לביתו. שאלו אותו: למה לך חבילות אלו. אמר להם: לכבוד שבת הבאתי אותן, להריח בהן. שאלו אותו: למה לך שתיים ואין די לך באחת. אמר להן שתי אלו הן, אחת כנגד "זכור" ואחת כנגד "שמור" אמר לו רבי שמעון לבנו: בוא וראה כמה חביבות הן המצוות על עם ישראל, ושניהם שמחו מאד על שמצאו בדרכם יהודי יקר זה. אז נתיישרה ונחה דעתם, ויותר לא הקפיד רבי אלעזר. אחר שיצאו מהמערה היו רבי שמעון ובנו תשושי כח וכל גופם העלה חבורות ופצעים. כששמע חותנו, רבי פנחס בן יאיר, שכבר יצאו מן המערה, הלך לקראתם לקבל את פניהם, והביאם לטבריא כדי לרחוץ שם בחמי טבריא. הכניסם לבית-המרחץ והיה סך ורוחץ את גופם במים ובשמן. ראה רבי פנחס, שכל גופם מלא סדקים ובקעים מחמת החול שישבו בו במשך שלש עשרה שנים. התחיל רבי פנחס לבכות מרוב צער, ונשרו הדמעות על הפצעים של רבי שמעון והכאיבו לו מאד. אמר לו רבי פנחס: אוי לי שראיתי אותך פצוע ומוכה. אמר לו רבי שמעון: אשריך שראיתני בכך, שאלמלא ראית אותי כן לא היית מוצא בי כל-כך הרבה תורה. וספרו לנו חכמינו ז"ל, שאמנם גם לפני שיצא רבי שמעון אל המערה היה גדול מאד בתורה, אך לפני היות רבי שמעון במערה - כאשר היה מקשה איזו קושיא תוך למודו, היה רבי פנחס מתרץ ועונה לו שנים-עשר תירוצים, ועכשיו לאחר שיצא מן המערה - כשהיה רבי פנחס מקשה קושיא, היה רבי שמעון מתרץ לו עשרים וארבעה תירוצים על קושייתו.

פתוב " המשפלים יזהרו כזהר הקריע וגו' ", אלו הם רבי שמעון בן יוחאי ותבריו - רבי אלעזר בנו, ורבי אבא ורבי יוסי ורבי חייא ורבי יצחק ושאר התברים, שהזוהר הזהר למעלה כזהר הקריע. מה זה כזהר? אלא כשעשו את החבור הזה, הספיקו עליו למעלה, וקראו לו ספר הזהר. ומצדיקי הרבים בו יהיו רבים כפוככים לעולם ועד, שלא יחשיך האור שלהם לעולם ולעולמי עולמים. באותו זמן שהתחבר החבור הזה, נתנה רשות לאלהו להספיק עמם בו, ולכל בעלי הישיבה שלמעלה ולמטה וכל חילות המלאכים העליונים, ונשמות עליונות, להיות עמם בהם בהספיקה ורצון באחד.

ויקרא עד-ה: רבי שמעון בר יוחאי

סימן לחסיד צדיק שלא מתגלה הקשת הזו בימיו, ולא צריך העולם בימיו לאות הזאת. ומי הוא? אותו שמבקש רחמים על העולם וראוי להגן עליו, כמו רבי שמעון בן יוחאי, שלא צריך העולם בימיו את האות הזאת, שהרי הוא היה אות סימן בעולם.

שלא היתה גזרה שנגזרה על העולם למעלה שלא מבטל אותה, והינו מה שפתיב (שמואל ב כג) מושל באדם. הקדוש ברוך הוא מושל באדם. ומי מושל בקדוש-ברוך-הוא פביכול? צדיק. שהקדוש ברוך הוא גוזר, והוא מבטל.

ויקרא קב: אוי לעולם כשיסתלק ממנו רבי שמעון, שמעינות החכמה יסתמו מן העולם, וירצה אדם דבר חכמה ולא ימצא מי שיאמר, וכל העולם טועים בתורה, משום שלא ימצא ביניהם מי שמתעורר בחכמה. על אותו זמן כתוב, ואם כל עדת ישראל ישגו. ואם ישגו בתורה ולא ידעו את דרכיה, במה זה? משום ששעלם דבר מעיני הקהל, שלא ימצא מי שיודע לגלות עמקות התורה ודרכיה. אוי לאותם הדורות שימצאו אז בעולם.

במדבר א' שלח לך רמ-א: אין רשות לבני העולם לומר דברים נסתרים ולפרשם, פרט למנורה הקדושה רבי שמעון, שהרי הקדוש ברוך הוא הסכים על דו. ומשום שדורו רשום למעלה ולמטה, ועל זה דברים נאמרים בגלוי על דו, ולא יהיה דור כדור שהוא שרוי בתוכו, עד שיבא מלך המשיח.

ויקרא קיא: באו רבי חייא ורבי יוסי ונשקו אותו בראשו. אמר רבי חייא, מי מכסה עיניך בעפר, רבי שמעון בן יוחאי, שאמה במקומה ואמה מרעיש הקרים העליונים, ואפלו צפרי השמים וכלם שמחים בדבוריה. אוי לעולם באותה שעה כשתסתלק ממנו.

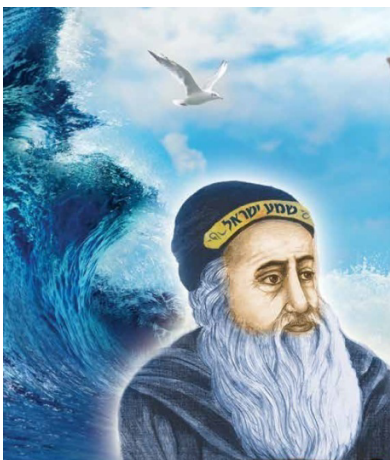
תיקוני הזהר תקון מ"ג: בראשית, שם את"ר יב"ש, וזהו נהר יתרב ויבש, באותו זמן שהוא יבש והיא יבשה, צונחים הבנים למטה ביחוד ואומרים שמע ישראל, ואין קול ואין עונה. זהו שכתוב אז יקראני ולא אענה. וכך מי שגורם שתסתלק קבלה וחקמה מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בהן, ואומרים שאין אלא פשט בתורה ובתלמוד, בודאי כאלו הוא יסלק את המעין מאותו נהר ומאותו גן. אוי לו, טוב שלא נברא בעולם ולא ילמד אותה תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שנוחשב לו כאלו החזיר העולם לתהו ובהו, וגורם עני בעולם וארץ הגלות.

להיות בדין הזה חוץ מטוב. מה טעמו? שהרי שנינו, מדותיו של המלך העליון נוטים לזכות תמיד, והוא פלו צד של האמונה, ובידו לעזב לתטאים וחובות. שכתוב (תהלים קל) עמך הסליחה. למען תגרא. עמך ולא עם אחר. ומשום זה בקשתי מלפניו שהוא ידון דיני, ואני אכנס בשלשה עשר פתחים לעולם הבא, ועוד, שלא עברו אותם חוץ מהאבות, ולא יהיה מי שימחה בידי, שלא אתבע רשות מהם. **זהו חדש א' בראשית קיב: נכנס לפניו.** אמר לו, על ההכתרה וההסתר, גדלה על הכל, שתהיה ההלולה הזו שלמה. אמר רבי שמעון, מה דעתך? אמר רבי יוסי, הרי בתי לרבי אלעזר בנה. אמר, ודאי יהיה כה! קראו לתכמים ונתן לו את בתו.

ישבו שם שלשה ימים ועסקו בתורה לפניו, ולא השאירו סוד של המשנה שלא למד אותם רבי שמעון.

דברים האזינו תקפג-ד: אמר רבי יצחק, פאשר אנו יושבים לפני רבי שמעון, הכל נאמר לפניו בגלוי ולא הצטרכנו לכל זה. אמר לו, אין רבי שמעון כשאר בני אדם, שכלם לפניו כמו שאר הנביאים כלפי משה.

אמרו עליו **על רבי שמעון, שלא נראתה הקשת בגימיו, שהרי הוא היה הסימן בעולם.**

דברים השמטות תרו-ח: שנו רבותינו, כשחלה רבי שמעון בן יוחאי, נכנסו לפניו רבי פנחס ורבי חייא ורבי אבא. אמרו לו, מי (שהוא) עמודו של העולם, שוכב (מת)?! אמר להם, לא בית דין של מעלה מעינים בדיני, שהרי אני רואה שאין אני נסו למלאך ולדין של מעלה, שאני לא כשאר בני אדם. אלא זה הדין שלי, הקדוש ברוך הוא דן אותו ולא בית דינו. וזה שאמר דוד בבקשתו לפניו, (תהלים מג) שפטיני אלהים וריבה ריבי. וכן שלמה אמר, (מלכים א ח) לעשות משפט עבדו, הוא לבדו ולא אחר. שהרי למדנו, כשאדם חולה, בית דין של מעלה מסתכלים בדיניו, יש מהם שנוטים לכף זכות, שמראים זכותו של האדם, ויש מהם שנוטים לכף חובה, שמראים חובתו של האדם. ולא יוצא איש מן הדין כמו שהיה רוצה. אכל מי שדן אותו המלך העליון, ששולט על הכל - הוא טוב, ולא יכול אדם

זהו חדש ב' כי תבוא קמט: אשרי נפשו של בר יוחאי, שהקדוש ברוך הוא עושה עמו נסים, והוא גוזר - והקדוש ברוך הוא מקים, ועתיד להיות ראש לצדיקים שיושבים בגן עדן. ויקבל פני שכינה, ויראה את הקדוש ברוך הוא, וישמעלשע עם הצדיקים, ויאמר להם: באו נשתתה ונכרעה נכרעה לפני ה' עשנו.

